

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca

Cerurile stau deschise deasupra ta, iar Fiul Tatălui Se face cuvânt peste tine, grădiniță a cuvântului care se așează în tine. Cuvântul este ploaia Duhului Sfânt din vremea aceasta, iar vremea aceasta este vremea venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl și cu Tatăl, că este scris că voi veni să cuvintez peste vii și peste morți și să fac dreptate sfinților. Amin. Iar tu, grădinița Mea de fii unși, să dai ploaia Duhului Sfânt peste pământ, că e sărac pământul de Duh Sfânt, iar Eu, Domnul, nu mai am la cine să mai vin pe pământ ca să grăiesc pentru vii și pentru morți, după cum este scris că voi veni să judec viii și morții și să audă glasul Meu și să învieze. Amin.

Israele, ia de la Mine, ia de la cei din grădina Mea din România. Ia, poporul Meu, că te-am hrănit cu cuvântul Meu atâta vreme. Ia și Îmi arată cât ai crescut, cât ți-a folosit hrana Mea. Ia și mănâncă și Îmi arată puterea și înțelepciunea Mea în tine, că tu ești cel ce ai mâncat mult din mâna Mea, din gura Mea, așa cum o mamă ia bucătura în gură și o mestecă bine, și apoi o ia între degete și i-o dă copilului ei gata mestecată ca să-i crească copilul și să facă dinți apoi, și să-și mestece singur hrana și să crească crescând și să se facă om desăvârșit și să nască oameni.

Ia și mănâncă, poporul Meu. Amin, amin, amin. Eu, Domnul, îți deschid gurița ca să-ți dau din gura Mea hrană mestecată, hrană gustoasă, ca să ai gust bun înaintea Mea, ca să ai iubire pentru Mine, măi poporul Meu.

Se miră o lume întreagă de ce vorbesc Eu așa cu tine. O, nici o limbă omenească nu-i mai dulce ca limba românului, iar Eu te îndulcesc cu dulceața ei, căci taină mare îți spun: când Dumnezeu a făcut cerul și pământul, văzutele și nevăzutele și pe om, graiul gurii lui Dumnezeu a fost graiul românului de azi. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, și vin iar din Tatăl și de lângă Tatăl, și cu Tatăl vin, și fac cer nou și pământ nou, le fac cu cuvântul gurii Mele, și grăiesc cu limba cea de la început, limba românului de azi, și judec viii și morții în limba aceasta, limba lui Dumnezeu cea dintâi și cea de pe urmă. Amin. Pământul cel dintâi, și pământul cel de acum, de aici le-am început, iar a treia oară tot așa fac. Să se audă până la toate marginile cerului și ale pământului taina facerii și începutul lucrării ei. Eu am lucrat în chip minunat nașterea poporului român, ca să-l așez apoi pe acest pământ cu care Eu, Domnul, am început pământul întâia oară și a doua oară și a treia oară, după cum și fac lucrarea Mea cea de a treia.

Oamenii nu citesc în proorocii Scripturii. Nici cei care se fălesc cu cunoștința legii lui Dumnezeu, nici aceia nu înțeleg cuvântul Meu și vremile cuvântului Meu cel din Scripturi, așa cum nici Israel cel după trup n-a înțeles nimic. Este scris în prooroci că Mă voi lăsa găsit de un popor care nu întreba de Mine, căci cu poporul cel la care venisem de la Tatăl acum două mii de ani, n-am putut să fac nimic, și iată Scriptura care spune că nu cei ce aud legea sunt dreți înaintea Mea, ci acei care împlinesc legea, aceia sunt îndreptați prin ea. Fericiți cei ce cred în Dumnezeu împlinind voia Lui, crezând prin propovăduirea trimișilor Lui peste pământ, că aceia se vor îndrepta și vor fi cu Dumnezeu. Amin.

Ia și te hrănește, poporul Meu, că Eu îți deschid gurița și îți dau din gura Mea, iar cel drept va fi viu prin credința ta și se va scula să se îndrepte pe drumul venirii Mele, că Eu Îmi împlinesc peste o clipă Scripturile venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, cu cer nou și cu pământ nou și cu Ierusalim nou, așa cum scrie în Scripturi. Cel ce mănâncă, crește. Cel ce nu mănâncă, nu crește și nu i se vede creșterea. Rău e de omul care mănâncă și nu dă nimic în schimb. Sunt oameni pe pământ care mănâncă mereu și mult, mănâncă din munca altora, și ei nu fac nimic. Sunt alții care mănâncă și nu se prinde mâncarea de ei, oricât și orice ar mânca, și sunt cu fața

ofilită și plini de neputințe. Unii mănâncă și cresc în trup și nu lucrează nimic, iar alții, mâncând, sunt ofiliți.

O, poporul Meu, grăiesc ție în pilde. Scoală, fiule, și înțelege-Mă, că rău e de omul care mănâncă și nu se cunoaște ce a mâncat. Voiesc, tată, să văd ce ai mâncat tu din gura Mea. Voiesc să văd ce faci tu, cel mâncat și adăpat din gura lui Dumnezeu. Cel smerit Îi mulțumește lui Dumnezeu cu toate măduarele lui cele duhovnicești și cele trupești. Cel smerit este cel ce lucrează mult pentru Dumnezeu. Cel smerit nici pentru mântuirea lui nu se mai gândește să lucreze, și lucrează mult, dar pentru Dumnezeu. Aceasta înseamnă omul cel smerit. Amin. Dar ce poate lucra omul pentru Dumnezeu? O, poporul Meu, omul cel credincios lui Dumnezeu lucrează mereu lucrarea credinței, căci credința are lucrare multă, lucrare pentru Dumnezeu și pentru fii închinați lui Dumnezeu. Cel smerit nu părăsește credința și nu este părăsit de darul credinței. Vai omului care este părăsit de darul credinței! Vai omului care nu rămâne în lucrarea smereniei, că acela pe neștire va fi părăsit de darul credinței.

Israele, Israele român, vin la tine ca să Mă scriu cu tine în sărbătoare de smerenie. Astăzi biserica lui Hristos are scris sărbătoare de smerenie, sărbătoare rânduită de sfinți și de părinți: pomenirea sfintei Maria Egipteanca. Această sfântă este sărbătoare în cer, sărbătoare de smerenie. Am rânduit lucrare de mare smerenie prin ea, ca să fie de pildă celor ce se desăvârșesc cu viața lor întru Mine, căci sfântul cel din pustie, Zosima, preotul Meu, se sfințise cu viața, până când și-a zis că nu mai este nimeni mai sfânt decât el. Dar Eu, Domnul, n-am voit ca el să-și piardă mântuirea prin semeție de sine, și am lucrat cu Duhul Meu peste el ca să-l învăț smerenia cea desăvârșită, și l-am purtat prin pustiu până la această sfântă care n-a mai voit să mai vadă față de om, și a voit să se umilească cu inima pentru toate faptele ei cele omenești și diavolești, pe care le-a făcut mulți ani înaintea oamenilor, și a lucrat apoi alți mulți ani lucrarea umilinței și a smereniei de inimă înaintea Mea, așa cum înaintea oamenilor a lucrat lucrarea cea stricăcioasă de suflet. Și după săvârșirea ei, Eu, Domnul, am rânduit pe Zosima preotul să împărtășească la toți lucrarea Mea cea slăvită prin smerenia celei ce s-a umilit ca nimeni alții înaintea Mea. Umilința ei s-a făcut cunoscută tuturor după ce ea a venit la cer, iar pe pământ a început apoi lucrarea ei cea pentru Dumnezeu, prin care Eu, Domnul, Îmi făceam fii născuți din umilința ei cea plăcută Mie și multor credincioși apoi, care lucrează pe pământ și peste oameni lucrarea credinței lor.

Omul umilit este cel smerit, care-și lucrează răbdare și umilință de duh pentru iertarea păcatelor lui cele din trecut și pentru lucrarea lui cea pentru Dumnezeu. Cel ce nu lucrează pentru Dumnezeu cu viața lui, cu fapta lui, cu graiul lui, cu cugetul lui cel lucrător, acela nu are cu ce să-și lucreze mântuirea, căci mântuirea omului este lucrarea omului pentru Dumnezeu, ca să-și facă Domnul fii din lucrarea fiilor, căci cei fără rod nu sunt fii.

Ia și mănâncă, poporul Meu, și să crești, tată, în umilință de inimă și în smerenie, și în credință și în lucrarea credinței, lucrare care naște fii pentru Dumnezeu, căci credința fără roade este ca omul care mănâncă din munca altuia și nu face nimic, sau ca acela care mănâncă mereu și nu se prinde mâncarea de el, și este ofilit la față și la faptă.

Eu iar rostesc: vai omului care este părăsit de darul credinței, că acela este părăsit de Dumnezeu pe neștire, fiindcă darul credinței lucrează mult pentru Dumnezeu și e multă această lucrare. Numai cel ce este umilit, numai acela nu este părăsit de darul credinței, iar omul umilit își lucrează răbdare și mulțumire și lucrare multă pentru Dumnezeu, în folosul mântuirii multora, pe care Domnul Și-i alege de fii.

De aceea îți spun Eu ție: scoală-te, Israele, scoală-te, fiule, și înțelege-Mă, că pentru tine și pentru mulți Mă înțelegi, că rău e de omul care mănâncă și nu se cunoaște că a mâncat și ce a mâncat, și unul ca acela nu lucrează pentru Dumnezeu, iar tu trebuie să lucrezi mult pentru Mine, că de mult și mult te hrănesc. Păstrează-ți darul credinței pe care Eu ți l-am dat, păstrează-l prin lucrare multă pentru Dumnezeu, că Eu, Domnul, îți înmulțesc acest dar când tu lucrezi Mie, iar

Eu Îmi înmulțesc fiii și lumea cea nouă, care va să fie la venirea Mea. Dar să lucrezi lucrare nouă, Israele, nu lucrare ca până acum, că până acum Eu am suferit pentru tine, fiindcă rău face creștinul care-L trage pe Domnul să-i facă voia. Am și acum între cei din Israel care fac așa. Eu am învățat pe creștin să zică: „*Doamne, făcă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ*“, dar numai gura cugetului zice așa, iar inima cugetului nu face cele spuse, după cum este scris în Scripturi: «*Popor care Mă cinstește cu gura și nu cu inima, și nu cu fapta inimii și a gurii*».

Păstrează-ți darul credinței, Israele român, căci darul credinței îl face pe creștin să lucreze mult pentru Dumnezeu. Stau cu cerul deschis deasupra ta și Mă fac cuvânt de hrană pentru tine, cuvânt dulce. Miere cerească și lapte ceresc este cuvântul Meu peste tine. Se miră lumea, tată, de felul cum grăiesc Eu cu tine, Israele român, de dulceața cuvântului Meu dat ție din cer. Așa grăiam și cu Adam, așa îl dezmiardam, așa îl mângâiam, căci îl iubeam, și inima Mea era numai bucurie pentru omul cel lucrat de mâna Mea și de inima Mea și de iubirea Mea. L-am lucrat frumos, l-am făcut frumos ca și pe Mine, căci scris este cele ce am zis când am zis: «*Să facem om după chipul și asemănarea Noastră*». Lucram la chipul lui și Mă bucuram cu bucurie dumnezeiască. Grăiam și lucram, lucram și grăiam și dezmiardam lucrul mâinilor Mele. O, nici o limbă omenească nu e mai dulce ca limba Mea cea de la început, limba cu care grăiesc Eu azi cu tine, poporul Meu de la sfârșit; limba cea dulce a românului care știe dulceața limbii lui; limba Mea cea de la început și pe care am dat-o ca dar românului, iar Eu, Domnul, te îndulcesc cu dulceața ei, Israele român, copilul Meu cel de la venirea Mea. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă. Ia și te hrănește, poporul Meu, că Eu îți deschid gurița inimii și îți dau din gura Mea. Din inima Mea rup și îți dau să mănânci hrană mestecată, hrană gustoasă, ca să fii tu gustul Meu cel dulce și ca să ai iubire pentru Mine, copilele român. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă; Eu sunt Cel ce vin. Voiesc să văd ce faci tu, cel hrănit din gura lui Dumnezeu; tu, cel ce ai de la Dumnezeu darul credinței, care lucrează mult pentru Dumnezeu.

O, tu, cel mângâiat de graiul lui Dumnezeu, scoală-te și lucrează mult, că mult ți-am dat. Scoală-te și grăiește lui Dumnezeu, că ți-am dat limba Mea ca s-o grăiești. Grăiește cu Mine, grăiește de Mine, Israele român, și te fă apostol al venirii Mele.

Voiesc să grăiesc bisericii lumii și să-i spun ce este biserica lui Hristos, care mântuiește, și să-i spun ce este Hristos în biserică. Voiesc, poporul Meu, să-Mi fii cale a cuvântului Meu cu care Eu vin din cer pe pământ ca să cercetez viii și morții și să dau fiecăruia după cum este fapta lui. Voiesc, poporul Meu, să Mă uit și să văd lucrarea ta cu Mine, așa cum tu vezi lucrarea Mea cu tine și limba Mea cerească peste tine. Voiesc, tată, să văd ce ai mâncat tu din gura Mea. Voiesc să văd din lucrarea ta cu Mine dacă ai mâncat cu umilință sau dacă ai mâncat fără umilință; dacă ai mâncat crescând sau dacă ai mâncat necrescând.

O, tu, cel ce ai rămas pe cale cu Mine, scoală-te cu putere, că îți poruncesc să poți și să arăți calea Mea la tot omul de pe pământ și să-i spui: „*Iată calea cu Domnul!*“, iar omul s-o vadă, și tu să fii lumină pentru omul cel credincios, precum Eu am fost. Cel ce iubește pe Dumnezeu, acela nu păcătuiește, ci Îl iubește pe Domnul. Amin. Cel ce are de la Dumnezeu darul credinței, acela lucrează mult și rodește fii pentru Dumnezeu. Amin.

Pace din cer, și Duh Sfânt peste pământ, că e sărac pământul de Duh Sfânt. Iar tu, poporul Meu, ridică-te și fii unealta Mea, ca să-Mi lucrez cu tine venirea Mea. Amin, amin, amin.

23-03/05-04-1998